

ROMANIA

**CURTEA DE APEL BRASOV
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**

Decizia civilă nr.

Dosar Nr.

**Şedința publică din 30 ianuarie 2007
Completul compus din:**

PRESEDINTE –

- judecător

- Consilierul Juridic al Curții
- Judecător de secție
- Judecător

Grefier

- Director

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de părâta în dosarul nr. 104/1000/2006 împotriva sentinței civile nr. 104/1000/2006 din noiembrie 2006 pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședință publică din 23 ianuarie 2007 când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din prezența hotărâre.

Instanța, în vederea depunerii de concluzii scrise și a deliberării, a amânat pronunțarea pentru data de azi, 30 ianuarie 2007.

C U R T E A

Prin sentința civilă nr. 104/1000/2006 pronunțată de Tribunalul Brașov secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. 104/1000/2006 s-a respins excepția nulității procesului verbal de control invocată de reclamantă, s-a respins acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta în contradictoriu cu părâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice și Direcția Regională Vamală Brașov și

în consecință s-a menținut decizia nr. ~~00000000~~ emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și procesul – verbal de control nr. ~~00000000~~, încheiat de pârâta Direcția Regională Vamală Brașov.

Pentru a pronunța această soluție instanța de fond a reținut următoarele considerente:

Încheierea procesului verbal de control la sediul organului vamal în baza actelor puse la dispoziție de reclamantă și a celor deținute de organul vamal nu constituie o cauză de nulitate a procesului verbal, neexistând vreun temei legal în acest sens.

Pe fondul cauzei, instanța de fond a reținut că în conformitate cu prevederile art. 5 al Protocolului nr. 4 ratificat prin O.U.G nr. 1/1997 aprobat prin Legea nr. 51/1997 cu modificările și completările ulterioare prin O.U.G. nr. 19272001, pentru a beneficia de tarife vamale preferențiale, reclamanta avea obligația să respecte destinația prevăzută de litera h) a art. 5 și anume să reșapeze anvelopele uzate importate ori să la utilizeze ca deșeuri.

Prin importarea anvelopelor uzate și vânzarea (comercializarea) lor în aceeași stare, reclamanta nu a îndeplinit una dintre cele două condiții alternative cerute de textul de lege susmentionat pentru ca bunurile importate să fie assimilate produselor originare, cu consecința acordării corespunzătoare a preferințelor tarifare UE constând în scutirea de taxe vamale și comision vamal și în consecință reclamantei i s-a aplicat regimul vamal de drept comun în conformitate cu prevederile art. 141 și art. 165 lit. a) din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs, în termen legal, reclamanta ~~00000000~~, solicitând admiterea recursului și modificarea hotărârii în sensul admiterii contestației.

În motivare recurrenta a arătat că procesul - verbal contestat a fost încheiat în urma unui control neefectuat în realitate, ci în biroul organului de control, pe baza datelor oferite de evidența computerizată.

Recurrenta a susținut că prevederile legale invocate de organul de control și de DGFP Brașov nu au fost încălcate, regimul vamal urmat de organele vamale la data importurilor fiind legal, bazat pe documentele care atestau proveniența mărfurilor, emise de importator și certificate de autoritățile italiene.

Dacă un asemenea regim nu ar fi fost aplicabil – fapt pe care îl constată exclusiv organul vamal cu ocazia vămuirii mărfurilor – un asemenea regim nu s-ar fi acordat, taxele vamale de achitat fiind cele stabilite de autoritatea vamală cu ocazia vămuirii mărfurilor pe baza documentelor prezentate iar nu pe baza declarației importatorului.

Controlul cu privire la respectarea pentru diferite mărfuri a regimului vamal aplicabil, preferențial ori nu, a fost dispus de autoritatea ierarhic superioară, actul emis de aceasta, la care organul de control nu face referire, nici în cadrul recursului nefiind amintite, dispunând explicit că

mărfurile importate trebuie să beneficieze de regim preferențial, fiind produse originare.

Recurenta a mai arătat că dovada de origine a anvelopelor importate, care nu se contestă, a fost corect apreciată la data importurilor, ca fiind un act provenit de la exportator și autoritățile italiene.

Recurenta a invocat și nulitatea procesului verbal susținând că este greșită reținerea potrivit căreia actele au fost puse la dispoziție organului vamal, acest proces – verbal fiind întocmit pe baza evidențelor computerizate ale intimatei Direcția Regională Vamală Brașov.

Intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului.

În motivare s-a arătat că în mod corect instanța de fond a considerat că încheierea procesului – verbal de control la sediul intimatei D.R.V. Brașov nu constituie o cauză de nulitate a acestuia, neexistând vreun temei legal în acest sens.

Pe fondul cauzei instanța a reținut corect că în conformitate cu art. 5 al Protocolului nr. 4 ratificat prin O.U.G. nr. 1/1997 aprobat prin Legea nr. 51/1997 cu modificările și completările ulterioare prin O.U.G. nr. 192/2001, pentru a beneficia de tarife vamale preferențiale, reclamanta avea obligația să respecte destinația prevăzută la litera h) a art. 5, și anume să reșapeze anvelopele uzate importate ori să le utilizeze ca deșeuri.

Prin importarea anvelopelor uzate și vânzarea lor în aceeași stare, reclamanta nu a îndeplinit una dintre cele două condiții alternative cerute de textul de lege susmenționat pentru ca bunurile importate să fie asimilate produselor originale, cu consecința acordării corespunzătoare a preferințelor tarifare UE, constând în scutirea de taxe vamale și comision vamal și în consecință reclamantei i s-a aplicat regimul vamal de drept comun în conformitate cu prevederile art. 141 și art. 165 lit.a) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României.

Intimata a mai arătat că în vederea stabilirii corectitudinii și legalității acordării preferințelor tarifare, Autoritatea Națională a Vămilor prin adresa nr. din 14.07.2003 a transmis spre verificare la Autoritatea vamală din Italia, certificate de origine.

Prin adresa nr. din 07.09.2005, Autoritatea Vamală Italiană a comunicat faptul că „produsele acoperite de certificatele de origine nr. și nr. nu sunt de origine comunitară, deci nu se poate acorda regimul tarifar preferențial”

Totodată în urma verificării efectuate, organele vamale au constatat că anvelopele importate au fost comercializate, nerespectându-se destinația anvelopelor uzate conform prevederilor art. 5 din O.U.G. nr. 192/2001 pentru ratificarea Protocolului referitor la definirea noțiunii de „produse originare”, și

metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul European, România – UE.

Pentru bunurile care au făcut obiectul declarațiilor vamale menționate mai sus la solicitarea societății SC [REDACTAT] SRL, autoritatea vamală a acordat regimul vamal de import definitiv conform codului 4000- 000 înscris pe propria răspundere în căsuța 37 din declarațiile vamale de import, în conformitate cu prevederile art. 47, 64, 74 și 75 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României.

Pentru bunurile care au făcut obiectul declarațiilor vamale de import menționate, acordarea regimului tarifar preferențial s-a făcut în baza dovezilor de origine prezentate de către importator, respectiv certificatele de origine:

[REDACTAT]

Acordarea regimului tarifar preferențial s-a făcut la cererea reclamantei și pe propria răspundere a acesteia, prin completarea declarației vamale în detaliu și prezentarea facturilor externe în conformitate cu prevederile art. 16, 17 și 21 din Protocolul din 27.12.2001, referitor la definirea noțiunii de „ produse originare”, anexa la Acordul european, instituind o asociere între România pe de-o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora pe de altă parte, ratificat prin O.U.G. nr.192/2001.

În conformitate cu art. 32 din Protocol, coroborat cu art. 37 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României aprobat prin H.G. nr. 114/2001, Autoritatea Națională a Vămilor prin adresa nr. [REDACTAT] din 14.07.2003, a transmis spre verificare la Autoritatea Vamală Italiană, organism abilitat în verificarea valabilității dovezilor de origine, certificatele de origine menționate.

Prin adresa nr. [REDACTAT] din 07.09.2005, înregistrată la Autoritatea Națională a Vămilor sub nr. [REDACTAT] din 16.09.2005, Autoritatea Vamală Italiană a comunicat că bunurile acoperite de certificatele de origine menționate (anvelope la mâna a doua), nu au suportat nici o prelucrare sau transformare din partea companiei exportatoare [REDACTAT], acestea au fost pur și simplu recuperate din ateliere de anvelope și revândute. Prin urmare, aceleși bunuri nu pot fi considerate produse de origine după cum se stipulează în procesul – verbal nr. 4 al Acordului dintre Comunitatea Europeană și România.

Conform dispozițiilor art. 5 din Protocolul nr. 4, Acord dintre România și Comunitatea Europeană, referitor la definirea noțiunii de „ produse originare ”, anexa la Acordul European, instituind o asociere între România pe de-o parte și Comunitățile Europene și statele membre pe de altă parte, ratificat prin O.U.G. nr. 1/1997, aprobat prin Legea nr. 51/1997, cu modificările și completările ulterioare și ulterior prin Protocolul din 27 decembrie 2001, ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001, se precizează: „ Următoarele produse sunt considerate produse originare din Comunitate:

a) produsele obținute în întregime în Comunitate, în sensul art. 5 al acestui protocol

h) articolele uzate, colectate acolo destinate recuperării materiilor prime, inclusiv anvelope uzate destinate reșapării sau folosite ca deșeuri ”

Din documentele prezентate la dosarul cauzei a rezultat ca în urma controlului efectuat de organele vamale din cadrul Direcției Regionale Vamale Brașov – Serviciul de Supraveghere Vamală și Control Vamal, s-a constatat că anvelopele importate au fost comercializate, nerespectându-se astfel destinația anvelopelor uzate care puteau beneficia de preferințe tarifare numai cu respectarea acestei destinații.

Astfel s-a constatat că au fost încălcate dispozițiile art. 68 și 75 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României, coroborate cu prevederile art. 39 și 40 din Regulamentul Vamal aprobat prin H.G. nr. 114/2001.

Întrucât anvelopele importate au fost comercializate, ca atare nu mai pot beneficia de preferințe tarifare prin nerespectarea prevederilor art. 5 din O.U.G. nr. 192/2001, cu privire la destinația anvelopelor uzate.

Prin urmare obligația privind plata datoriei vamale revine titularului operațiunii respectiv societății SC CRL.

Intimata Direcția Regională Brașov a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea sentinței civile nr. pronunțată de Tribunalul Brașov ca fiind temeinică și legală.

Intimata a arătat că procesul – verbal de control este temeinic și legal deoarece a fost întocmit cu respectarea prevederilor legislației speciale în speță cea vamală făcându-se aplicarea prevederilor Deciziei nr. a Direcției Generale a Vămilor act normativ prin care se realizează supravegherea vamală și control ulterior (publicat și în Monitorul Oficial nr. 150/2001) care se coroborează cu cele stipulate la art. 61 din Legea nr. 141/ 1997, acest proces – verbal constituie totodată și titlu executoriu de sine stătător , pentru încasarea drepturilor bugetare. Actul emis de autoritatea vamală nu a fost întocmit pe baza actelor „computerizate” avute la sediul autorității vamale ci pe baza actelor existente la sediul firmei și în prezența reprezentantului legal al acesteia, mai mult organele de control efectuează întotdeauna control la sediul firmelor (acest lucru rezultă și din lectura procesului verbal de control).

Pentru mărfurile importate cu ~~DRV~~ societatea a solicitat și beneficiat de preferințe tarifare UE (taxa vamală exceptată și scutire comision vamal), în baza certificatelor de origine EUR 1.

Prin întâmpinare intimata DRV Brașov a mai arătat că pentru bunurile care fac obiectul declarației vamale ~~DRV~~, acordarea regimului tarifar preferențial s-a făcut în baza dovezii de origine prezentate de către importator, respectiv certificatului EUR 1 VE n. O nr. ~~138.6~~.

În baza Protocolului nr. 4 privind definirea de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă (ratificat prin O.U.G. nr. 1/1997,

aprobat prin Legea nr. 51/1997, cu modificările și completările ulterioare și ulterior prin O.U.G nr. 192/2001), „ următoarele produse sunt considerate produse originare din Comunitate a) produsele obținute în întregime în Comunitate, în sensul art. 5 al acestui protocol”

Conform art. 5 al Protocolului nr. 4, „ sunt considerate ca obținute în întregime în Comunitate următoarele: h) articolele uzate, colectate acolo, destinate recuperării materiilor prime, inclusiv anvelope uzate destinate reșapării sau folosite ca deșeuri”.

Ca urmare, mărfurile constând în anvelope uzate pentru autoturisme, importate de , au beneficiat, la momentul importului de tratament tarifar preferențial urmând a fi destinate reșapării sau folosite ca deșeuri.

În urma controlului ulterior efectuat de echipa de control, s-a constatat că acestea au fost comercializate, nerespectându-se astfel destinația anvelopelor uzate care puteau beneficia de preferințe tarifare numai cu respectarea acestei destinații.

Astfel s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 68 și 75 din Legea nr. 141/1997, privind Codul Vamal al României, corroborate cu prevederile art. 39 și 40 din Regulamentul Vamal aprobat prin H.G. nr. 1114/2001. Prevederile legale despre care s-a făcut vorbire mai sus îndreptățesc autoritatea vamală pentru a calcula diferențele de drepturi bugetare, nefiind vorba despre faptul că bunurile pot sau nu beneficia de preferințe tarifare „anvelopele fiind comercializate” nu mai pot beneficia de preferințe tarifare.

Examinând cauza prin prisma motivelor invocate și a dispozițiilor art. 304¹ Cod procedură civilă, instanța de control judiciar constată că recursul promovat împotriva sentinței civile nr. 1114/2006 pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr. este intemeiat în parte.

În mod corect instanța de fond a reținut că încheierea procesului – verbal de control la sediul organului vamal nu constituie un motiv de nulitate a procesului - verbal . De altfel recurrenta nu contestă starea de fapt reținută în acest proces verbal, respectiv faptul că anvelopele importate au fost vândute în aceeași stare, nefiind reșapate și nici folosite ca deșeuri. Această realitate faptică a determinat organele de control vamal să stabilească în sarcina recurrentei obligațiile financiare contestate.

Recurrenta a importat în perioada 2001-2002 anvelope uzate pentru care a beneficiat de regim tarifar preferențial.

Recurrenta a vândut acele anvelope fără a le reșapa.

Potrivit Protocolului din 27.12.2001 ratificat prin O.U.G.nr. 192/2001 sunt considerate produse originare din Comunitate „ articolele uzate, colectate acolo destinate recuperării materiilor prime, inclusiv anvelope uzate, destinate reșapării sau folosite ca deșeuri.”

În spăță recurrenta nu a respectat aceste dispoziții, ci a vândut anvelopele importate fără a le reșapa. Astfel în mod corect s-a stabilit, cu ocazia

controlului ulterior; faptul că aceasta nu beneficiază regim tarifar preferențial, datorând taxe vamale, TVA și comision vamal.

Referitor la dobânzi și penalități aferente taxelor vamale, TVA și comisionului vamal, Curtea constată că acestea au fost stabilite în mod nelegal.

În perioada în care au fost realizate importurile de către intimată, respectiv 2001-2002 era în vigoare Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României.

Principiul „tempus regit actum” statuează că o situație juridică produce acele efecte (obligații) care sunt prevăzute de legea civilă în vigoare la data producerii ei.

Potrivit art. 61alin. 3 din Legea nr. 141/1997,, când la controlul vamal ulterior se constată că s-au încălcăt reglementările vamale aplicate, datorită unor date cuprinse în declarația vamală, autoritatea vamală după determinarea taxelor vamale cuvenite ia măsuri de încasare, respectiv de restituire a acestora. Diferențele în minus se comunică titularului operațiunii comerciale și urmează a fi achitata în termen de 7 zile de la data comunicării. Neplata diferenței datorate de titularul operațiunii comerciale în acest termen atrage suportarea de majorări de întârziere aferente acestei diferențe, în quantumul stabilit prin lege, precum și întârzierea efectivă altor oportunități de vămuire până la achitarea datoriei vamale.”.

Din interpretarea acestor prevederi rezultă că majorările de întârziere se datorează și se calculează numai după împlinirea termenului de 7 zile de la data comunicării diferenței de taxe către importator.

În speță aceste taxe au fost stabilite și comunicate recurentei cu ocazia încheierii procesului – verbal nr. de către Direcția Regională Vamală Brașov.

Pe cale de consecință, rezultă că dobânzile și penalitățile cuprinse acest proces – verbal sunt nedatorate.

Potrivit dispozițiilor art. 61 alin. 3 din Legea nr. 141/1997, recurenta ar datora eventual majorări de întârziere în cazul în care nu ar achita datoria vamală în termen de 7 zile de la data comunicării acestora.

Pentru aceste considerente, Curtea, constată că instanța de fond a făcut o greșită interpretare a dispozițiilor legale în vigoare la data importurilor, în speță fiind incident motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă.

Astfel, Curtea va admite în parte, în temeiul art. 312 alin. 1 și 2 Cod procedură civilă, recursul declarat de recurenta SC SRL Săcele împotriva sentinței civile nr. 1 noiembrie 2006 pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr. 100/2006, va modifica în parte sentința recurată, în sensul că va anula în parte decizia nr. 100/2006 emisă de DGFP Brașov și procesul - verbal nr. 100/2006 cu privire la dobânzile și penalitățile aferente taxelor vamale , TVA și comisionului vamal și va exonera recurenta

reclamantă de plata sumei stabilite de
dobânzi și penalități.

Fără cheltuieli de judecată.

lei RON reprezentând aceste

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :**

Admite în parte recursul declarat de recurenta SC RSL Săcele , str. nr. , împotriva sentinței civile nr. pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr.

Modifică în parte sentința atacată în sensul că:

Admite în parte acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC în contradictoriu cu părâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Direcția Regională Vamală Brașov.

Anulează în parte Decizia nr. emisă de părâta Directia Generală a Finanțelor Publice Brașov și procesul verbal de control nr.

încheiat de părâta Direcția Regională Vamală Brașov, cu privire la dobânzi și penalități aferente taxei vamale, taxei pe valoarea adăugată și comisionului vamal.

Exonerează reclamanta de plata sumei totale de reprezentând dobânzi și penalități aferente taxei vamale, taxei pe valoarea adăugată și comisionului vamal.

Fără cheltuieli de judecată.

IREVOCABILĂ.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 30 ianuarie 2007.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

Red. C -

Dact I -

Red inst. fond -